

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Sžo/24/2014
Identifikačné číslo spisu:	1012201457
Dátum vydania rozhodnutia:	02.12.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1012201457.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudcov JUDr. Nory Halmovej a JUDr. Milana Moravu v právnej veci žalobcu: MAC TV, s.r.o., Brečtanova 1, 831 01 Bratislava, IČO: 00 618 322, zastúpený: Advokátska kancelária Bugala - Ďurček, s.r.o., Drotárska cesta 102, 811 02 Bratislava, proti žalovanej: Rada pre vysielanie a retransmisiiu Slovenskej republiky, Dobrovičova 8, P.O.BOX 155, 810 00 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. RL/28/2012 zo dňa 03.04.2012, konajúc o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/254/2012-28 zo dňa 15. októbra 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/254/2012-28 zo dňa 15. októbra 2013 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom č. k. 5S/254/2012-28 zo dňa 15.10.2013 podľa ustanovenia § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p. zrušil rozhodnutie žalovanej č. RL/28/2012 zo dňa 03.04.2011, ktorým bola žalobcovi uložená sankcia podľa ustanovenia § 64 ods. 1 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „zákon č. 308/2000 Z.z.“) a to upozornenie na porušenie zákona v súvislosti s tým, že porušil povinnosť ustanovenú v § 25 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní tým, že v rámci programovej služby JOJ Plus nevyhradil v mesiaci júl 2011 10% celkového vysielania európskym dielam, ktoré vytvorili od vysielateľa nezávislí producenti.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že žalovaná vydala predmetné rozhodnutie na základe porušenia zákona č. 308/2000 Z.z. a to, že bolo porušené ustanovenie § 25 ods. 1 uvedeného zákona a

to tým, že v rámci programovej služby JOJ Plus nevyhradil žalobca v mesiaci júl 2011 10% celkového vysielania európskym dielam, ktoré vytvorili od vysielateľa nezávislí producenti, za čo mu bola uložená sankcia - upozornenie za porušenie zákona. Žalovaná nesankciovala žalobcu podľa zákona č. 220/2007 Z.z. o digitálnom vysielaní, kde v ustanovení § 62 ods. 2 uvádza: „Ak Rada pre výpočet podielov vysielacieho času neurčí inú časovú jednotku, je takou časovou jednotkou kalendárny mesiac“. Konajúci krajský súd mal za to, že žalovaná nesprávne právne posúdila vec. V čase vydania predmetného rozhodnutia nebol ešte novelizovaný zákon č. 308/2000 Z.z. v § 25 ods. 1, kde po novele je už uvedený časový údaj kalendárny mesiac, v ktorom je povinný vysielateľ vyhradiť najmenej 10% celkového času vysielania európskym dielam, ktoré vytvorili od vysielateľov nezávislí producenti. Ďalej rozhodol o trovách konania podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal trovy konania spočívajúce v zaplatení súdneho poplatku vo výške 66 € a trov právneho zastúpenia vo výške 523,83 €.

II.

Proti tomuto rozsudku v celom rozsahu podala žalovaná v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom navrhla zrušiť napadnutý rozsudok a vec mu vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie, alebo zmeniť rozsudok tak, že žalobu zamietne. Poukazuje, že prvostupňový súd vníma zákon č. 308/2000 Z.z. a zákon č. 220/2007 Z.z. ako dva samostatné regulačné rámce. Takéto aplikovanie uvedených noriem je však nesprávne. Rozdelenie úpravy v oblasti televízneho vysielania do dvoch právnych predpisov kopíruje technicky akt šírenia programových služieb. Zákon č. 308/2000 Z.z. upravuje špecifické podmienky pre udeľovanie licencie na terestriálne analógové vysielanie a zohľadňuje všetky technické špecifiká s tým súvisiace (frekvenčné spektrum ako obmedzený zdroj pri analógovom šírení signálu) a zákon č. 220/2007 Z.z. upravuje podmienky udeľovania licencií s ohľadom na špecifiká digitálneho šírenia televízneho signálu. Z obsahovej stránky, čo je relevantné v preskúmanom prípade, je však regulácia programových služieb jednotná.

Z hľadiska posúdenia možnosti resp. nutnosti uplatňovania zákona č. 308/2000 Z.z. a zákona č. 220/2007 Z.z. ako jednotného regulačného rámca pri regulácii obsahu vysielania je v preskúmanom prípade potrebné vychádzať z § 13 ods. 4 a § 62 zákona č. 220/2007 Z.z. Z § 13 ods. 4 zákona č. 220/2007 Z.z. vyplýva, že na obsah vysielania programovej služby vysielanej na základe licencie udelennej podľa zákona č. 220/2007 Z.z. sa vzťahujú povinnosti vysielateľa podľa zákona č. 308/2000 Z.z. Z § 62 ods. 1 zákona č. 220/2007 Z.z. vyplýva, že ustanovenia prvej časti (všeobecné ustanovenia), piatej časti (obsadzovanie terestriálneho multiplexu) a siedmej časti (spoločné, prechodné a záverečné ustanovenia), sa vzťahujú aj na analógové vysielanie programovej služby, tzn., že uvedené časti zákona č. 220/2007 Z.z. sa vnímajú na programovú službu bez ohľadu na spôsob jej šírenia.

Tým, že prvostupňový súd vylúčil aplikáciu § 62 ods. 2 zákona č. 220/2007 Z.z. na preskúmaný prípad, nesprávne interpretoval a aplikoval príslušné právne normy, čo je potrebné subsumovať pod nesprávne právne posúdenie veci.

Žalovaná je presvedčená, že aj v prípade, ak by § 62 ods. 2 zákona č. 220/2007 Z.z. nebolo možné aplikovať v predmetnom prípade, napadnuté rozhodnutie žalovanej je zákonné. Poukazuje, že prvostupňový súd sa vôbec nevyjadril k otázke, v akom časovom úseku má žalobca plniť povinnosť podľa § 25 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. Nemožno akceptovať argument žalobcu, že pri stanovení časovej jednotky jedného mesiaca, v ktorej má žalobca plniť povinnosť podľa § 25 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. by žalovaná konala mimo medzí zákona. Pri absencii časovej jednotky stanovenej zákonodarcom by pri jej určení Radou nebolo možné uvažovať o vybočení z medzí stanovených zákonom, keďže tento by vo vzťahu k časovému hľadisku plnenia predmetnej povinnosti nestanovil žiadne medze. Žalovaná je presvedčená, že v prípade, ak je kompetentná na aplikáciu § 25 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z., je kompetentná aj na stanovenie časovej jednotky, v ktorej má byť táto povinnosť naplnená v prípade, ak by tak neučinil zákonodarcia. Podstatným je, aby stanovenie časovej jednotky zo strany žalovanej nebolo svojvoľné, aby táto bola stanovená na základe jasných pravidiel po zohľadnení celého regulačného rámca.

Žalovaná poukazuje na judikatúru NS SR k výkladu povinností vysielateľov podľa § 16 ods. 3 písm. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. na rozsudok NS SR sp. zn. 5SŽ/37/2011, na rozsudok NS SR sp. zn. 3SŽ/28/2012.

Žalovaná poukázala, že pri interpretácii § 25 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. zohľadnila súvisiacu právnu úpravu (§ 16 ods. 3 písm. m/ zákona č. 308/2000 Z.z.) a na tomto základe dospela k záveru, že časový horizont, v ktorom má žalobca povinnosť naplniť povinnosť podľa § 25 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. je jeden kalendárny mesiac. Akceptovaním dlhšieho časového úseku ako kalendárneho mesiaca by mohlo dôjsť k popretiu účelu tejto úpravy.

Je názoru, že prvostupňový súd použil nové riešenie zásadnej právnej otázky značne ovplyvňujúce činnosť žalovanej ako nezávislého regulačného orgánu a preto bolo potrebné, aby svoju novú interpretáciu riadne argumentačne podporil, čo sa však v danom odôvodnení rozsudku prvostupňového súdu nestalo. Bez riadneho odôvodnenia zostal aj záver o tom, že v predmetnom prípade nie je možné aplikovať § 62 ods. 2 zákona č. 220/2007 Z.z. Prvostupňový súd sa nevysporiadal s § 13 ods. 4 a § 62 ods. 1 zákona č. 220/2007 Z.z., ktoré sú jednoznačne aplikovateľné v tomto prípade, keďže žalobca bol v čase spáchania správneho deliktu vysielateľom programovej služby JOJ Plus na základe licencie udelennej podľa zákona č. 308/2000 Z.z. a zákona č. 220/2007 Z.z.

Z napadnutého rozsudku žalovanej nie je zrejmé, aká časová jednotka by bola podľa názoru prvostupňového súdu akceptovateľná, a prečo, resp. či je toto ustanovenie vôbec aplikovateľné, či Rada má istú možnosť úvahy pri stanovení časovej jednotky pre splnenie predmetnej povinnosti, alebo či musí v každom prípade (ad hoc) akceptovať plnenie predmetnej povinnosti v takom časovom horizonte, aby nedošlo k porušeniu povinností podľa zákona č. 308/2000 Z.z.

Prvostupňový súd poukazuje (zhodne so žalobcom) na judikatúru SDEÚ, táto je však neaplikovateľná, keďže stanovenie časového horizontu, v ktorom má byť povinnosť podľa § 25 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. splnená, je v kompetencii slovenského zákonodarcu, a ten tak učinil v § 62 ods. 2 zákona č. 220/2007 Z.z.

Žalovaná vo svojom vyjadrení k žalobe uviedla viacero argumentov, ktorými odôvodňovala aplikáciu § 25 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. v napadnutom rozhodnutí. Napriek tomu sa prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku touto jej argumentáciou vôbec nevysporiadal, len konštatoval, že nie je možné pri vymedzení časového hľadiska pre plnenie predmetnej povinnosti aplikovať § 62 ods. 2 zákona č. 220/2007 Z.z. Žalovaná tak nevie, ako má postupovať nielen v tomto prípade, ale vo všetkých prípadoch, kde aplikácia ustanovenia zákona si vyžaduje aj stanovenie časového horizontu, numerického vyjadrenia, alebo iného kvantitatívneho ukazovateľa pre účinnú aplikáciu ustanovenia zákona.

Žalovaná poukazuje na skutočnosť, že rozhodnutie prvostupňového súdu vykazuje vady podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. a § 205 ods. 1 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.

III.

Žalobca sa písomne k odvolaniu žalovanej nevyjadril.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta O.s.p.) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 250ja ods. 2 O.s.p., ktorý verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1 O.s.p.). Termín verejného vyhlásenia rozsudku bol oznámený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a jeho internetovej stránke www.nsud.sk (§ 156 ods. 3 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.).

Preskúmaním vecí najvyšší súd zistil, že napadnutým rozhodnutím č. RL/28/2012 zo dňa 03.04.2012 žalovaná rozhodla o uložení sankcie - upozornenie na porušenie zákona za to, že žalobca porušil povinnosť ustanovenú v § 25 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. tým, že v rámci programovej služby JOJ Plus nevyhradil v mesiaci júl 2011 10% celkového času vysielať európskym dielam, ktoré vytvorili od vysielať nezávislí producenti. Rozhodnutie bolo vydané v správnom konaní č. 53-PLO/O-441/2012, začatom na podnet správneho orgánu dňa 24.01.2012.

Krajský súd v Bratislave (ďalej ako „prvostupňový súd“) rozhodnutie žalovanej č. RL/28/2012 podľa ustanovenia § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p. rozsudkom vo veci č. konania. 5S/254/2012-28 zo dňa 15.10.2013 zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie. Proti rozsudku prvostupňového súdu žalovaná podala podľa § 250ja ods. 1 O.s.p. odvolanie.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z., európskym dielam, ktoré vytvorili od vydavateľov nezávislí producenti, sú vysielať s licenciou a vysielať prostredníctvom internetu povinní vyhradiť najmenej 10% celkového času vysielať a vysielať na základe zákona najmenej 20% celkového času vysielať, a to vo vysielať každej televíznej programovej služby takého vysielať osobitne; na účely výpočtu tohto podielu sa do celkového času vysielať nezapočítava vysielať čas venovaný spravodajstvu, športovým podujatiam, zábavným hrám, teletextu a doplnkovému vysielať vrátane reklamy a telenáku.

Podľa § 62 ods. 2 zákona č. 220/2007 Z.z. ak Rada pre výpočet podielov vysielať času neurčí inú časovú jednotku, je takouto časovou jednotkou kalendárny mesiac.

Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 220/2007 Z.z. ustanovenia prvej, piatej a tejto časti sa vzťahujú aj na analógové vysielať programovej služby.

Podľa § 16 ods. 3 písm. m/ zákona č. 308/2000 Z.z. vysielať je povinný viesť štatistiku o odvysielať programe televíznej programovej služby obsahujúcu vyhodnotenie podielov programových tipov, podielu programov vo verejnom záujme, podielov programov s multimodálnym prístupom, podielu európskej produkcie a podielu programov európskej nezávislej produkcie; štatistiku o programovej službe za kalendárny mesiac je vysielať povinný doručiť Rade do 15 dní po skončení príslušného kalendárneho mesiaca okrem vysielať prostredníctvom internetu a vysielať s licenciou udelenou podľa tohto zákona na iné ako terestriálne vysielať, ktorý je povinný doručiť štatistiku do 15 dní odo dňa doručenia žiadosti Rady o túto štatistiku.

Najvyšší súd ako odvolací súd v systéme správneho súdnictva sa v odvolacom konaní pri posudzovaní vecnej správnosti napadnutého rozsudku krajského súdu v konečnom dôsledku obmedzil na skúmanie, či žalovaná pri aplikácii kritérií ustanovených v § 25 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. nevybočila z medzí zákona a či je jej rozhodnutie výsledkom logických a zdôvodnených úvah.

Ako vyplýva z napadnutého rozhodnutia krajského súdu, z rozhodnutia žalovaného, aj administratívneho spisu, žalovaná vydala predmetné rozhodnutie na základe porušenia zákona číslo 308/2000 Z.z., konkrétne § 25 ods. 1. Predmetné ustanovenie ale neurčuje presné časové rozpätie, v rámci ktorého je vysielať povinný vyhradiť minimálne 10% času vysielať európskym dielam, ktoré vytvorili od vysielať nezávislí producenti. V čase vydania predmetného rozhodnutia nebol novelizovaný zákon číslo 308/2000 Z.z., kde v § 25 ods. 1 po novele je už uvedený časový údaj kalendárny mesiac, v ktorom je vysielať povinný vyhradiť najmenej 10% celkového času vysielať európskym dielam, ktoré vytvorili od vysielať nezávislí producenti.

Najvyšší súd súhlasí s názorom vysloveným v napadnutom rozsudku krajského súdu, že žalovaná nesankcionovala žalobcu podľa zákona č. 220/2007 Z.z., kde sa v ustanovení § 62 ods. 2 uvádza: „Ak Rada pre výpočet podielov vysielať času neurčí inú časovú jednotku, je takouto časovou jednotkou kalendárny mesiac“. K tomuto záveru dospel najvyšší súd zhodne s prvostupňovým súdom po analýze rozhodnutia Rady, keďže z jeho výroku i obsahu vyplýva, že Rada žalobcu sankcionovala len podľa

zákona č. 308/2000 Z.z. a nie i podľa zákona 220/2007 Z.z., na ktorý sa Rada správne odvoláva, ale až v podanom vyjadrení k žalobe i v odvolaní proti rozsudku. Takúto aplikáciu zákona je však potrebné zo strany Rady uviesť priamo do rozhodnutia. Žalovaná sa v celom napadnutom rozhodnutí nerozoberala ani nepoukazovala na nevyhnutnosť vychádzať z § 13 ods. 4 a § 62 zákona číslo 220/2007 Z.z. Prvostupňový súd nevytlúčil aplikáciu § 62 ods. 2 zák. č. 220/2007 Z.z. na preskúmaný prípad, ako tvrdí v odvolaní žalovaná, pretože zmienka o zákone číslo 220/2007 Z.z. sa objavila až vo vyjadrení a v odvolaní žalovanej. V preskúmanej veci nie je problém stanovenie časového vymedzenia jedného mesiaca, ale skutočnosť, že žalovaná vo výroku rozhodnutia použila nesprávny zákon a paragrafové znenie.

Po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu Najvyšší súd Slovenskej republiky s prihliadnutím na ust. § 219 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku.

Odvolací súd nevidí dôvod ešte ďalej dopĺňať dôvody súdu prvého stupňa ani na základe odvolania žalovaného, ktoré nebolo spôsobilé spochybniť závery krajského súdu, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky nemal pochybnosti o zákonnosti postupu krajského súdu a preto v zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil ako vecne správny.

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi ich náhradu nepriznal, keďže si ich v lehote podľa § 151 ods. 2 O.s.p. nevyčísľil a zo spisu žiadne iné trovy konania nevyplývajú a neúspešnému žalovanému náhrada trov konania nepatrí.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.